

Протокол

№

гр. София, 12.12.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 12.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7176** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11:54 часа се явиха:

Делото се разглежда преди провеждане на съдебното заседание по адм. дело 9798/2023 г. след като съдът съгласува със служителите на ГД „Охрана“ възможността за провеждането му докато в съдебната зала е осигурена възможност на ищцата по адм. дело 9798/2023 г. - Д. И. и пълномощника ѝ да се запознаят с приложените към делото документи и да уточнят процесуалните си позиции

ИЩЕЦЪТ Б. И. Д. – редовно уведомен, се явява лично, доведен от органите на ГД „Охрана“. Представява се и от назначения му процесуален представител - АДВ. С. И..

Съдът разпореди на служителите на ГД „Охрана“ да свалят бележниците от ръцете и краката на ищеца.

ОТВЕТНИКЪТ - ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ (ГД „ИН“) – редовно уведомен, се представява от ЮРК. Н. Д., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, се представява от ПРОКУРОР В..

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р А. Т. М. – редовно призован, се явява.

Явява се и свидетелят П. Ф. – редовно призован.

СТРАНИТЕ и ПРОКУРОРЪТ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.**

ДОКЛАДВА постъпилото по делото в срока по чл. 199 ГПК заключение на Съдебно медицинската експертиза, изготвено от вещото лице д-р А. М..

СТРАНИТЕ и ПРОКУРОРЪТ(поотделно): Запознати сме с постъпилото заключение. Не възразяваме да се изслуша заключението на вещото лице в днешното съдебно заседание.

СНЕМА самоличността на вещото лице:

А. Т. М., на 64 години, българин, български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните.

Съдът разясни на вещото лице наказателната отговорност по чл. 291, ал. 1 НК. Вещото лице обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА КЪМ РАЗПИТ НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ М.: Представил съм Съдебно медицинска експертиза, която поддържам.

Заключението е изготвено въз основа на документите, които ми бяха предоставени в мястото за лишаване от свобода. Те са същите, които са представени и по делото.

ИЩЕЦЪТ: Само да допълня госпожо съдия, имам хроничен бронхит скоро боледувах, дори развих пневмония. Това не е отбелязано в заключението. Не, отбелязано е, съжалявам. Имам забележка: тъй като за исхемичния инсулт, доколкото си спомням в експертизата, запознат съм, пише, че не е влошено състоянието ми, но това би могло само да се предполага, тъй като след установяването му, аз не съм лекуван. Никакви лекарства не вземам и сега в момента даже съм с оплаквания, така че това, което пише в експертизата, че „няма влошаване на състоянието“ си стои така във въздуха. Не съм съгласен само с тази констатация в експертизата.

Отделно госпожата, която е невролог, ми препоръча да ми се направи Я., за да се установи в какво точно се изразява влошаването на състоянието ми.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на ищеца, че възложената задача на вещото лице е да изготви СМЕ само по изготвените до момента медицински документи, отразяващи здравословното му състояние.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. И. вещото лице отговори така: Относно включените понятия в констатацията на стр. 5-а от Експертизата и установения исхемичен инсулт вядно, това е диагноза – „исхемичен мозъчен инсулт“. Направено е компютърно томографско изследване на мозъка и е установена тази находка, която съм описал и тя именно

отговаря на така поставената диагноза: „исхемичен мозъчен инсулт“.

На томографското изследване в дясната теменна област има един участък, който е с различен вид от здравата мозъчна тъкан, и по това е локализирано мястото, което е засегнато от инсулта.

Исхемичният мозъчен инсулт не се съпровожда с кръвоизлив и обемен процес. Няма нищо общо тези две понятия – кръвоизлив и обемен процес, това са други находки и имат друго отношение за друго заболяване. Исхемичният инсулт няма връзка с тези находки установени при изследването с Я..

За да настъпи исхемичен мозъчен инсулт, в даден участък на кръвоносен съд, който храни определена област в мозъка, се наблюдава по някакъв повод запушване и този участък по-нататък спира да се храни, а като не се храни, тази тъкан умира. Това всъщност представлява исхемичният мозъчен инсулт. АДВ. И.: Установили сте също, че той страда от редица заболявания – например: хроничен алкохолизъм, с промяна на личността. Какво е лечението, което установихте, че му е предписано и вие, като вещо лице, в състояние ли сте да прецените дали това лечение е адекватно на състоянието му ?

СЪДЪТ ПРЕФОРМУЛИРА така зададения въпрос от адв. И..

АДВ. И.: Задаваме въпроса и в този смисъл, тоест, уточняваме фактическите обстоятелства, посочени в исковата молба по отношение на въпроса: Ако има определяно лечение, адекватно ли е било то към установеното състояние ?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: В Справка от Специализираната болница за активно лечение на лишениите от свобода (СБАЛЛС) или иначе казано Болницата на затвора е отразено, че през 2018 г. е бил настанен в „Психиатрично отделение“ на такава болницата в Л. - при Затвора - Л., където е лекуван за тези неща. Сега, дали лечението, което му е било прилагано там е било правилно или не – аз не съм психиатър и на този етап не мога да ви отговоря, но пише, че е лекуван за тези неща.

НА ВЪПРОС НА СЪДА вещото лице отговори така: Да, пише, че лечението е провеждано там. Пише, че е напълно поддържащо лечение по-нататък, от което фактически следва, че лечението, назначено в болницата в Л. е продължено и впоследствие. След това вече има консултация с психиатър, който поставя тази диагноза „недиференцирано соматофорно разстройство“.

НА ВЪПРОС НА АДВ. И. вещото лице отговори така: За всички заболявания е отразено, че е провеждано лечение и аз съм го цитирал какво е било в заключението.

АДВ. И.: Нямам повече въпроси.

ИЩЕЦЪТ: Нямам въпроси.

ЮРК. Д.: Нямам въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

Съдът приключи разпита на вещото лице.

АДВ. И.: Считаю, че не следва да бъде прието заключението на експерта и следва да му бъде възложена допълнителна задача: да се назначи личен преглед на лишения от свобода, с цел да се установят заболяванията му към този момент и също така да се изиска пълна информация за това всяко от тези заболявания дали е подложено на лечение и понастоящем.

ИЩЕЦЪТ: Поддържам искането на адвоката ми.

ЮРК. Д.: Моля да се приеме експертизата. Не виждам с допълнението какво ще бъде изяснено, тъй като исковата претенция е за периода 01.03.2022 г. – 27. 07.2022 г. и не виждам по какъв начин биха се изяснили тези факти и обстоятелства, които се изтъкват от пълномощника.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приеме заключението. Същото е обективно и безпристрастно. Не се налага поставянето на допълнителна задача, защото експертът е отговорил точно и коректно на поставените задачи.

Съдът намира, че следва да бъде приобщено към доказателствата по делото представеното заключение на назначената СМЕ. Експертът е отговорил на поставените задачи компетентно и обстойно, поради което, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението на Съдебно медицинската експертиза, изготвено от вещото лице А. М..

ОПРЕДЕЛЯ вознаграждение на вещото лице в размер на 468.00 (четирисотин шестдесет и осем) лева, платими от бюджета на съда, за което се издаде 1 бр. РКО. (Изплати се вознаграждението)

По отношение на направеното искане от пълномощника на ищеца за поставяне на ДОПЪЛНИТЕЛНА задача на СМЕ, съдът намира същото за НЕОСНОВАТЕЛНО. Исковата претенция е ограничена в периода месец март – месец юли 2022 г. В този смисъл, поставянето на задача на експерта, касаеща настоящото здравословно състояние на ищеца, според състава на съда, не би имало значение за релевантните факти, съобразно заявената искова претенция. Ето защо, в този смисъл, искането за поставяне на допълнителна задача следва да бъде оставено без уважение. Така мотивиран, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на процесуалния представител на ищеца – адв. С. И. за назначаване на допълнителна СМЕ по поставения в днешното съдебно заседание въпрос.

ДОПУСКА до разпит призования свидетел П. Ф..

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля П. Ф. по представена лична карта:

П. В. Ф., на 69 години, българин, български гражданин, работя като охрана в [населено място], в мебелна фабрика, вдовец, осъждан, без дела и родство с ищеца.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 НК.

СВИДЕТЕЛЯТ: Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля П. Ф..

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. И. свидетелят отговори така: Познавам Б. от миналата година, откакто ме преместиха от Централния затвор в Т. „К.“. Бяхме в една бригада, в един отряд, в две различни спални помещения. Той беше във второ, а аз в трето.

НА ВЪПРОС НА СЪДА свидетелят отговори така: Аз бях там (Т. „К.“) от 08.03.2022 г. до 17-и или 20-и ноември 2022 г. Тогава ме освободиха предсрочно условно.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. И. свидетелят отговори така: Двете спални помещения бяха в един коридор и даже спалните бяха една – срещу друга. С него контактувахме сутрин - когато ни отворят вратите в 06:30 часа - вечер до 19:00 часа. Контактвахме почти всеки ден и най-вече Б. се оплакваше от здравословното си състояние. Имаше най-често много силно главоболие, от което се оплакваше. Имаше няколко пъти, в които ми казваше на моменти: „Бай П., имам в гърдите страшни бодежи, отзад в лявата плешка.“. Викам: „Б., това не е хубаво, така, дето ми го казваш, защото аз съм го преминал.“.

НА ВЪПРОС НА СЪДА свидетелят отговори така: Имам два инфаркта и това, от което се оплакваше Б., аз го възприех като признак за инфаркт, защото и при мен беше така. След това, дишането му беше затруднено, много. Той постоянно беше навън, на карето. Викам: „Б., айде вътре!“ , той вика: „Не, не, не ми стига въздух, бай П.“.

В помещението ние бяхме по 6 или по 8, или по 7, не мога да се сетя за точния брой.

НА ВЪПРОС НА АДВ. И. свидетелят отговори така: Големината на помещението беше 6 x 4 x 5.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят отговори така: Той не се е оплаквал само на мен, а и на другите момчета затова, че не е добре здравословно. Искам и това да Ви го подчертая – много често, не много често, а всеки ден има тетрадка, в която се пишем, че искаме да отидем на преглед при лекаря. Ние всеки понеделник ходим и като се запишем, ни водят. Аз ходех за хапчета, понеже те ми дават за инфаркта. Аз ги взимам веднъж седмично за цялата седмица и като отидем, това ми е направило впечатление, тоя д-р А. само като видеше Б. и веднага почваше да вика :„О, не, не, не, не! М. се, махай се, махай се!“ , вика на санитаря „Д. му едно хапче там и да ми се маха от главата !“. За какво бяха тия обръщения? Той (Б.) ми вика: „Виждаш ли какво става сега?“. И служители чуват там какво става с това момче – изобщо никакво внимание ! Колко пъти се е писал – „Искам да отида в Централния, в болницата да ме заведат, на лечение, на изследвания.“ – вдигнат го за един ден, на другия – Б. го върнат обратно. Искаше и в Л. да отиде – ама няма.

Не знаех, че той преди това е бил в Л.. Не сме си споделяли.

Не знам той да е бил настаняван за лечение извън Т.-то. Изобщо не е бил настаняван. Кога ? Те го вдигнат за 2 - 3 дни и къде ще го оставят за лечение ? Това лечение 2 - 3 дни ли е само ? Като знам каква е болницата и в Централния, не искам да отговарям дали за такъв кратък период от време може да се проведе лечение.

Когато получих двата инфаркта, бях в Испания – 2018 г. Първият инфаркт като го получих стоях в болница 10 дни. Вторият инфаркт беше след 4 - 5 месеца. Аз си бях виновен, че го получих втория инфаркт. За втория стоях 15 дни в болницата. Бяха ми забранили цигарите и алкохола, а аз опитах наново, и не успях и на другия ден го получих.

Б. съм го виждал да пуши. Пуши, но не е голям пушач. Аз съм му давал цигари, но той не е голям пушач. Вика: „Бай П., нямам въздух.“.

НА ВЪПРОС НА АДВ. И. свидетелят отговори така: Когато Б. споделяше за болките, които е имал, е имало и моменти, когато е викан служител, който съпровожда отряда и Б. му е казал: „Старши?“, а той – „Б., имате си ден за лечение.“, тоест, спазва се графика за лекаря, да. Да рипнеш да умираш – понеделник си чакаш.

Б. е имал и други оплаквания – за стомаха, нещо не беше добре, но не мога в момента да се сетя; за дробовете, за дишането; за бъбреците много често се оплакваше, сега се сетих, че има болки в бъбреците, често уринирал. Все го успокоявах, защото той идваше при мен, беше така - срещу мен, викам: „Н., кротувай! Искат да те изкарат за лечение, имаш и възрастна майка, да не дава Г. да се случи нещо с нея !“, а той: „Няма да изляза.“. Винаги е бил при мен, в моето спално, а и храната, да ви кажа честно – я закуси, я не закуси – това му е било яденето. Ако му изпрати майка му някой лев, виждал съм, защото ходим на лавка всяка сутрин, майка му кога му изпрати някой лев, горкия, вземе си нещо от там. Разрешават ни, има купони, такива работи. Вземе си, направи си нещо ориз, нишесте си свари за ядене. Храната изобщо не я консумираше. Киселини ли получаваше, какво е, що е - нямам представа.

Споделял ми е за болки, нали ви казах – стомахът също. Това момче въобще не се хранеше. Сега като го виждам, ми се струва, че сега е малко по-добре.

От служителите, старшините, само като им кажеше Б., че не е добре, имаше негативно отношение – „А, бе, я се прибирай в спалното!“ и това е.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят отговори така: Това отношение не бе само към него. Имаше още две-три момчета към които се отнасяха по същия начин. Не мога да ви обясня защо е било това негативно отношение. Може би защото си искаха постоянно лечението. Може би от това – „О. ни едни и същи.“ и това им бяха думите.

АДВ. И.: Нямам повече въпроси.

ИЩЕЦЪТ: Нямам въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Д. свидетелят отговори така: На лавка се пазарува всяка сутрин като ни отворят, най-късно 07:15 ч. - 07:30 ч. си ходехме на лавката да си пазаруваме.

Всички ходим на лавка по едно и също време, да.

ЮРК. Д.: Нямам повече въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

АДВ. И.: Нямам повече въпроси.

ИЩЕЦЪТ: Нямам въпроси.

Съдът приключи разпита на свидетеля и освободи същия от съдебната зала.

АДВ. И.: Считам че следва да бъдат събрани и още доказателства за здравословното състояние на Б., тъй като определено се установяват различия в установеното от експертизата и установеното от свидетелските показания. Ето защо, считам, че следва да му бъдат извършени прегледи към настоящия момент, лични прегледи от специалисти, съответни на установените заболявания, за да се установи дали му е прилагано адекватно лечение и има ли промяна в здравословното му състояние, поради неприлагане на адекватно лечение и съответно провеждане на прегледи при

специалисти.

ЮРК. Д.: Считам, че така направеното искане е неоснователно. Подробно е изяснено в СМЕ здравословното състояние на ищеца. Правя възражение за това да се провеждат допълнителни прегледи от специалисти.

ПРОКУРОРЪТ: Да се остави искането без уважение, тъй като считам, че е неоснователно.

ИЩЕЦЪТ: Все пак вземам думата като страна в производството и разбира се, че ответникът никога не е съгласен с нашето искане и прокурорът също. Аз споменавам следния факт: поради неадекватното отношение на медицинския персонал в Затвора - С. и арогантното държание на служители, на медицински лица, на надзорника ми и така нататъка, аз се влоших. Въпреки, че исковата ми молба е с различен срок от сегашното ми нарушено състояние, то е свързано неминуемо именно поради неадекватното отношение. Поради това, че в експертизата не е написано, че се лекувам от болестите, които имам – хроничен бронхит, синусит, болни бъбреци, стомах, лекарства, вертигиго, не ги знам точно, имам често уриниране – това отделно, инсулта ми не го лекуват, не пия нищо във връзка с нищо от заболяванията ми, е нужно, все пак, макар и малко, допълнителна експертиза от специалисти, които да установят, че твърденията на ответника не отговарят на истината и в интерес на правосъдието е да се назначи и това да се види наистина колко е влошено състояние ми, а не да пишат: „А., това е документацията, аз с това разполагам“. Щом разполагаш само с тази документация, явно трябва да се направи допълнително изследване, защото те се базират на твърдения само.

Съдът намира искането на процесуалния представител на ищеца и на ищеца за събиране на допълнителни доказателства за НЕОСНОВАТЕЛНО. Счита, че събраните по делото за здравословното състояние на ищеца, включително за провежданото лечение, в достатъчна степен изясняват фактическите обстоятелства, с които е обоснована исковата претенция, предвид на което

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на пълномощника на ищеца за назначаване на **ДОПЪЛНИТЕЛНА Съдебно медицинска експертиза** по поставените въпроси.

АДВ. И.: Моля да бъде изискано здравното досие на ищеца.

СЪДЪТ УКАЗВА на адв. И., че здравното досие на ищеца Б. И. Д. е приложено в кориците на делото.

АДВ. И.: Имам предвид здравното досие, а не здравния картон. Имам предвид здравното досие, което всеки личен лекар е задължен да състави на своите пациенти, съответно на всеки един български гражданин, което не изключва лишените от свобода. Същите трябва да имат здравно досие като в затвора

то следва да бъде в електронен вид и да се води от медицинските специалисти там, за да може да бъде представено и в Здравната каса. Именно за това здравно досие, което тежи в задължение на личния лекар, именно за него ни е въпросът и молим то да бъде приложено по делото. За нас по делото е приложен единствено здравния картон, който обаче е различен от здравното досие.

ЮРК. Д.: Считам, че медицинската документация е предоставена такава, каквата е налична в затвора и в болницата на затвора, с оглед на което се противопоставям на искането.

ПРОКУРОРЪТ: Считам искането за неоснователно.

Съдът намира за НЕОСНОВАТЕЛНО искането на пълномощника на ищеца. Към делото са приложени всички медицински документи, които са налични в медицинската документация, водена от медицинските лица в болницата при Затвора – С.. В този смисъл, искането за повторното изискване на същата информация се явява за неоснователно. Ето защо,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на процесуалния представител на ищеца.

АДВ. И.: Нямам други искания.

ИЩЕЦЪТ: Аз искам да представя тук едни бележки, защото имат отношение. Ето две бележки, че не съм преглеждан. Показвам какво е отношението на ГД ИН. Пълен чадър над ГД ИН.

НА ВЪПРОС НА СЪДА ищецът отговори така: Имам здравна книжка и личен лекар от ХХХ Д.. Мисля, че се казваше Б.. Не помня, но мисля че така се казваше. Не съм длъжен да помня. Задържан съм от 5 години и нещо. Ходил съм при личния си лекар доста често преди това, в месеца веднъж поне. Щом е толкова важно, изискайте цялата документация откакто съм се родил! Да видите колко болести имам, къде съм лежал, щом толкова ще бъдем стриктни, какви болести имам, дали съм ги заявил. Съберете, като става дума, за болните ми бъбреци, за претърпяна интервенция в „Пирогов“, ударът в главата, съберете всичко – картоните ми, изписани от малък, с хронични отити, пневмонии и така нататък. Заявих пред ГД ИН, че съм болен от бъбреци – никакво отношение. Оставят ме на течение, влошава ми се състоянието, назначават ми някакви прегледи, не ми ги изпълняват. Сега за невролог имаше назначен преглед днес, но не бях записан. Направо вече не знам. Да взема един пистолет, да се гръмна. Аз не знам какво да казвам, на кого да казвам. Някой да ме тормози – това е неопишимо, разбирате ли, госпожо.

Идвам, оплаквам се в съда, в лицето на държавата, към Вас, Вие опъвате чадър над ответника ! Как да докажа, че аз не лъжа, а твърденията на ответника са лъжи ?!

СЪДЪТ КОНСТАТИРА от представените от ищеца документи:

Искане за образно изследване в приемен кабинет на Затворническата болница за графия на бял дроб и сърце за дата 16.10.2023 г., изготвено от доктор Х.;

медицинска бележка, издадена за затворника от VIII отделение - да се доведе в Здравния пункт на 17.11.2023 г., в 13:00 часа;

медицинска бележка за невролог, на 11.10.2023 г.,

медицинско бележка с молба за дентално лечение.

СЪДЪТ ВЪРНА на ищеца представените за КОНСТАТАЦИЯ документи. (Върнаха се.)

СТРАНИТЕ и ПРОКУРОРЪТ (поотделно): Нямаме други доказателствени искания. Няма да сочим нови доказателства.

СЪДЪТ НАМИРА, че спорът е изяснен от фактическа страна, поради което
ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. И.: Моля да уважите първоначалната искова молба и допълненията към нея, по отношение на заявените претенции, че моят подзащитен е бил и продължава да бъде болен от редица заболявания, които не са третирани адекватно, не са му провеждани адекватни прегледи и лечение, в резултат на което той е претърпял неимуществените вреди, които твърди, че следва да бъдат обезщетени.

Моля да ми определите и срок за писмени бележки. Претендирам и разноски по чл. 38 от Закона за адвокатурата.

ЮРК. Д.: Моля да отхвърлите исковата претенция като неоснователна и недоказана.

От събраните по делото доказателства и изготвената СМЕ не се установиха незаконосъобразни действия и бездействия на служители от ГД ИН. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

ПРОКУРОРЪТ: Исковата претенция е неоснователна и моля да я отхвърлите.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ на страните срок за депозиране на писмени бележки до 04.01.2024 г.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:36 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

